

Med ungdommen til bal – rock og pop i Gladsaxe

Gladsaxe på musiklandkortet	3
En vidtrækkende samtale	3
Den uvurderlige reklame	4
Forudsætningen for at komme ind i varmen	5
Til bal med pop, rock og operette	5
Fest og farver	6
Ikke alle passede lige godt ind	7
Efter 24	7
Bestyrelsen i De unges Gladsaxe	7
Planlægningsfasen	8
Teen Club fødes	8
Klubberne slår sig sammen	8
Kommunens rolle	9
Hvem kunne og ville deltage?	10
Selve ballet	11
Et sidespring om colaer og bardiske	12
Tilbage til festen	12
Red Squares, Money Makers og andre popsensationer	14
Et Teen Club-bal bliver til	16
Publicity og anerkendelse	19
Teen Club Nyt	19
Et møde mellem idol og fan	20
Box 45, pænt tøj og PH lamper	20
Medhjælperne	22
Flirt i kulisserne	23
Retur til medhjælperne	24
Teen Club som forbillede	24
Musikstilen ændres	26
Bøvl og ballade	26
Exit Gladsaxe Teen Club	27
Det allersidste bal	28
Beat Forum ser dagens lys	28
Fra temøde til beaftan	30
Busskilte og flyers	32
Teater, musik og parisertoasts	32
Gnags, Gasolin og Hoola Bandoola	33
Disk-arrangementer	34
Friluftskoncerter og optøjer	35
Syv wc'er, otte håndvaske og en masse ballade	35
Minirockerne og Beat Forum	36
Exit Beat Forum	36
Det alternative beatmiljø	38
Gladsaxe skriver historie	40
Hvorfor lykkedes det i Gladsaxe?	41
Tak	41

Med ungdommen til bal – rock og pop i Gladsaxe

Af Charlotte Voss og Eva Molin, Gladsaxe Byarkiv

Børge Kiesbye var den første, der vovede at lade et orkester spille rock i al offentlighed i Danmark. Eksperimentet foregik på National Scala i København den 12. september 1956. Og succesen var i hus! Rocken blev lynhurtigt et symbol på ungdomskultur og -oprør. For mange blev det ligefrem en livsstil! Det var den musik, man hørte og identificerede sig med. Og ligesom i dag, når nye musikgenrer lanceres, vandt den nye musik ikke genklang hos ret mange blandt de ældre generationer.

Gladsaxe på musiklandkortet

Gladsaxe Kommune fostrede nogle af landets største musikklubber indenfor den

nye musikgenre i løbet af 1960'erne og 1970'erne.

Den første musikklub opstod dog allerede i slutningen af 1950'erne. Den hed "De unges Gladsaxe" og klubben holdt teenage-bal en gang om måneden på Marielyst Skole. Siden afløstes De unges Gladsaxe af Teen Club og endnu nogle år senere af Beat Forum. Alle tre klubber havde stærke forbindelser til det politiske liv i kommunen.

En vidtrækkende samtale

En varm augustdag i 1959 gik den unge, nyuddannede skolelærer, Jens Thind-Andersen, som netop var blevet ansat på Stengårdsskole, hen til Gladsaxe Rådhusplads.

Gladsaxe Sogns sygekasse lå i den gamle bygning på kontorvej 8, nuværende Rådhus Allé. Her var der i forbindelse med sommerfesten i 1959 indrettet cafe.

Allerede dengang holdt man årlige fester på pladsen, hvor borgerne kunne møde politikerne under uformelle former.

I den gamle sygekassebygning på Kontorvej var der indrettet café i dagens anledning. Her faldt Jens i snak med Karl Jacobsen fra DsU. DsU eller Dansk socialdemokratisk Ungdom, som forkortelsen dækker over, havde oprettet en klub, som arrangerede baller for kommunens unge mennesker. Klubben hed De unges Gladsaxe, og formålet var at tjene penge til ungdomsformål i DsU samt DUI-leg og virke (De Unges Idræt).

Snakken førte til, at Jens blev medlem af DsUs Gladsaxe-afdeling og kort tid senere desuden medlem af Buddinge Vælgerkreds. Efterfølgende blev han involveret i arbejdet med De unges Gladsaxe. Musikklubben var allerede da en velfungerende organisation. Den første egentlige sæson, Jens var med til at arrangere, var vintersæsonen i 1960.

Den uvurderlige reklame

Samme år som Jens kom ind i bestyrelsen for De unges Gladsaxe, skete der noget synligt udadtil, ikke at vi dermed siger, at det var Jens' fortjeneste, det ved vi nemlig faktisk ikke, MEN bestyrelsen begyndte at bruge lokalaviserne, når der skulle reklameres for et bal. På den måde nåede man længere ud, end ved intern reklame i DsU og mund-til-øre-metoden. Første gang en annonce blev indrykket var 4. marts 1960, og avisen var Bagsværd Folkeblad, den avis, som i dag hedder Bagsværd/Søborg Bladet. I annoncen kunne folk læse, at der dagen efter ville være bal med Melwis Rockband og jazzfænomenet Otto Brandenburg til at spille. Alle var hjertelig velkomne, og prisen pr. billet var 3,50 kr.

I Folkebladet for Buddinge, Mørkhøj og Søborg kunne man den 29. september 1960 under rubrikken "uge til uge" læse følgende indlæg om De unges Gladsaxe med over-

I Folkebladet for Buddinge, Mørkhøj og Søborg havde De unges Gladsaxe torsdag den 29. september 1960 følgende annonce for deres arrangement med underholdning af Melody Mixers og Kringles Rock Band.

Til ungdommen
For ungdommen
Med ungdommen

Kort sagt: DE UNGES GLADSAXE (D. s. U.)
fortsætter succes'en **LØRDAG DEN 1. SEPTEMBER KL. 20**

med forrygende **FEST**

Underholdning af sang- og show-kvartetten **Melody Mixers**
Og derefter stort **BAL til KRINGLES ROCK BAND**

Entre kr. 3.50

Velkommen i De Unges Gladsaxe –
samlingsstedet for kommunens ungdom

MARIELYSTSKOLENS AULA – Gladsaxevej 198

skriften "Vær med fra starten": "De unges Gladsaxe startede sæsonen sidste aar med meget stor tilslutning til sine arrangementer. Der fortsættes hele vinteren igennem den første lørdag i hver maaned, og det førstkommende arrangement finder sted lørdag den 1. oktober i Marielyst Skolens aula, Gladsaxevej 198, hvor den efterhaanden verdensberømte danske sang- og showkvartet MELODY MIXERS sørger for underholdning, og hvor dansen kommer til at gaa til Kringles rock-band, det rock-orkester, der til dato har opnaaet den største berømmelse på rekordtid".

Forudsætningen for at komme ind i varmen

Både når det gjaldt De unges Gladsaxe og de efterfølgende pop-/rockklubber i kommunen, var det et ufravigeligt krav, at de unge skulle være medlem for at blive lukket ind i varmen. Politivedtægten krævede det simpelthen.

I De unges Gladsaxe foregik medlems-tegningen ved, at man senest torsdagen før arrangementet kontaktede klubben for at blive skrevet op som medlem. Man fornyede sit medlemskab én gang årligt, normalt op til første bal. Fornyelsen skete på skolen ved første bal, man deltog i i sæsonen. Klubben var ikke forbeholdt socialdemokrater. Nok kom der til at stå DsU oppe i hjørnet af medlemskortet, men det var en selvstændig forening under DsU, og et medlemskab af De unges Gladsaxe gav udelukkende ret til at komme og deltage i musikarrangementerne.

Til bal med pop, rock og operette

Når den unge omsider havde sit medlems-

skab i orden, kom næste hurdle. Nemlig at blive lukket ind på Marielyst Skole. Billetsalget startede ved 19-tiden, og allerede inden da var de unge mennesker myldret til og stod nu mere eller mindre pænt i to rækker og ventede på at komme ind.

Der var med andre ord trængsel, når billetsalget startede! Der var plads til 800 mennesker i aulaen, og den nedre aldersgrænse var 14 år. Det skete, at der var mødt flere unge op, end der var plads til. Jens Thind-Andersen husker en lørdag aften, hvor der var fyldt op til arrangementet. De unge stod stadig i kø ude foran Marielyst Skole. Det var dengang, skolen havde hovedindgang ud til Gladsaxevej. Køen strakte sig helt ud på gaden. "Der måtte jeg ud og stå på en stol og forsøge at tale dem til fornuft, og fortælle dem at der altså ikke var plads til flere indendørs, og der ikke ville blive lukket flere ind". Bagefter var der nogle, som klappede Jens på skulderen og sagde, at de syntes det var flot, at han turde stille sig op foran gruppen af utilfredse unge, som havde satset på at få en sjov aften, men så gik forgæves.

Vel indenfor blev man mødt med musik fra aftenens opvarmningsband. Dette var ofte et amatørband, som gerne ville prøve at spille live for et stort publikum. Amatørbandet fik så lov til at spille som opvarmnings- og pause-band. Derefter kom aftenens hovedband på scenen. Hovedbandet spillede langt det meste af aftenen, og var normalt professionelt. Bandets medlemmer satte selv deres udstyr op og tog det ned.

I De unges Gladsaxe var der noget helt specielt, som de kaldte "Lørdagsgæsten" eller "23 – gæsten". Bestyrelsen havde hyret

Marielyst Skole ca. 1940. her blev teen-arrangementerne i De unges Gladsaxe afholdt. Skolen er opført i 1938 og ligger på Gladsaxevej 198.

en person, som skulle komme og optræde et kvarters tid sidst på aftenen. De havde bl.a. Hans Kurt ude at synge operette-melodier! Det var man næppe sluppet godt fra at gøre ved et lignende arrangement i dag. Efter dette indslag fortsatte ballet til kl. 24.00.

Fest og farver

Stemningen var altid høj til ballerne. Alle så frem til at få en sjov aften med god musik, dans og måske kontakt til det andet køn. Der var ikke noget egentligt problem med ballademagere til ballerne. De unge morede sig, dansede og svedte, for der blev varmt i aulaen på Marielyst Skole. Fra balkonen betragtede en række medhjælpere de unge,

for at se om der var noget, der krævede indgriben. Fra balkonen lignede dansegulvet et menneskehav af hoppende glade unge mennesker.

Havde man brug for noget at slukke tørsten med, stod medlemmer fra DsU og unge medlemmer fra vælgerforeningens bestyrelse klar til at sælge sodavand og ikke mindst markedets nyeste: Coca Cola. Alkoholiske drikke var strengt forbudt.

De unge kom ikke kun fra Gladsaxe Kommune, de kom også fra Brønshøj og Københavns nord-vest kvarter. Københavns Kommune havde nemlig ikke mange tilbud til de unge teenagere på det tidspunkt, og Gladsaxe lå indenfor cykelafstand.

Samtidig havde De unges Gladsaxe et

godt ry blandt både kommunens og omegnens forældre. Der var aldrig grund til at tilkalde politiet, og alkoholforbudet blev håndhævet strengt. Inde i aulaen kunne man slet ikke købe alkohol, og for at forhindre de unge i at gå udenfor og måske drikke øl fra medbragte små depoter, var det også forbudt at gå udenfor og komme ind igen samme aften!

Ikke alle passede lige godt ind

De unges Gladsaxe og senere hen Teen Club var meget populære. Ingen tvivl om det. Men der var også ballademagere, og unge der bare ikke følte sig så veltilpasse i det socialdemokratiske ungdomsmiljø. Ivan Mortensen var én af de unge, der nærrede en grusom aversion mod stive regler og den ensretning, han oplevede i miljøet omkring De unges Gladsaxe. Ivan gik ud af skolen efter 7. klasse i 1961. Samme år begyndte han at komme i De unges Gladsaxe, hvor han for første gang drak sig fuld. De unges Gladsaxe var ellers ligesom sidenhen Teen Club og Beat Forum kendt for sine strenge non-alkohol-regler, men dels var det trods kontrol muligt at gå ud og drikke øl af depoter placeret rundt omkring i skolegårdens kroge, dels var det ikke usædvanligt, at man medbragte snaps i en sodavandsflaske.

Dengang gik man til bal. Forældrene kørte og afhentede ikke deres børn. Ivan var 14 år, og efter devisen "frihed under ansvar" fik han lov at blive, til ballerne sluttede lidt før midnat.

Efterhånden som De unges Gladsaxes ry bredte sig, kom unge fra en større del af oplandet, bl.a. en del fra Københavns Kommune. Herfra kom "filosofferne", unge mennesker fra området omkring

Filosofvænget i Emdrup. Filosofferne var ofte nogle ballademagere, de var hårdere end den lokale ungdom, de truede og sloges. Det afholdt dog ikke Ivan fra stadig at frekventere De unges Gladsaxe.

Også andre har fortalt om, hvordan de var med til at hive stikkene ud til musikken og på anden vis forstyrre den normale orden især i Teen Club-tiden. Disse unge blev dengang ofte omtalt som værende uden for pædagogisk rækkevidde, men flere af dem er i dag medlemmer af Lions Club og Handelsforeningerne og er særdeles agtede borgere her i Gladsaxe, og de vil helst ikke rode op i al offentlighed i den del af deres fortid, så det respekterer vi naturligvis.

Efter 24

Når klokken blev 24, sluttede festen for de unge. Herefter skulle bestyrelsen og medhjælperne i gang med oprydningen på Marielyst Skole. Ifølge låneaftalen med kommunen, skulle skolen afleveres rengjort, så der var ikke andet for end at smøge ærmerne op og begynde med kost og skrubbe. Når oprydningen var overstået, sluttede bestyrelsen og medhjælperne af med en sodavand eller øl og et stykke mad i skolekøkkenet.

Bestyrelsen i De unges Gladsaxe

Bestyrelsen bag De unges Gladsaxe var alle voksne mennesker, som gerne ville gøre et frivilligt stykke arbejde for teenagerne i kommunen. Jens var med sine ca. 24 år bestyrelsens yngste medlem, de øvrige medlemmer var mellem 25 og 30 år. Bestyrelsen bestod bl.a. af Jens, Karl Jacobsen, som var formand for DsU og Svenning Hansen, som var bestyrelses-

Vi har desværre ingen ungdomsfotos af Jens Thind-Andersen, men her er ét, hvor Jens netop er valgt til Gladsaxe Byråd i 1986.

medlem i Buddinge Vælgerforening. Der sad også et bestyrelsesmedlem fra Søborg Vælgerforening, nemlig Tage Hansen og hans kone Rita. Bestyrelsens møder blev afholdt i private hjem, ofte i Tage og Ritas hjem i Tinghøjparken.

Planlægningsfasen

Bestyrelsens vigtigste gøremål var at vælge og booke musik til arrangementerne. Musikken blev booket gennem musikbureauer, som havde kontakt til de forskellige bands. Det almindeligste var, at man bestilte orkestre til hvert af de næste to til tre måneders arrangementer. Inden udvælgelsen havde bestyrelsen gennemhørt mange forskellige orkestres demo-bånd, ligesom radioens top-

ti-lister var blevet nærstuderet. Det skulle jo gerne være grupper, de unge faktisk gad lytte til! En af de mere kendte personer, som havde sin hoveddebut i De unges Gladsaxe på Marielyst Skole, var Johnny Reimar, som dengang just havde startet drengeorkestret The Clifters.

Bestyrelsen stod desuden for bestilling af lokaler på Marielyst Skole, indkøb af drikkevarer m.v. Ud over bestyrelsen var der til De unges Gladsaxe knyttet en fast skare af frivillige hjælpere. Nogle skulle tage imod betaling ved indgangen, andre solgte sodavand eller tog sig af oprydningen efter ballet.

Teen Club fødes

Omkring 1963 fik De unges Gladsaxe konkurrence. En ny og uafhængig klub opstod. Den kaldte sig Teen Club og blev organiseret af nogle unge mennesker, som ville tjene penge. Ballerne i den nye klub blev holdt i Egegård Skoles aula, som blev lejet for den symbolske sum af 75 kroner per aften. Overskuddet skulle gå til ungdomsformål i Gladsaxe Kommune. Denne måde at tjene penge på fik Konservativ Ungdom (KU) og en sammenslutning af idrætsklubber øje på. Ungdomspartiet og idrætssammenslutningen begyndte derfor også at arrangere Teen Club aftener for at tjene penge til deres ungdomsarbejde. Det førte hurtigt til, at der blev afholdt bal på Egegård Skole hver lørdag med skiftende arrangører. Egegård Skole var perfekt til ballerne med levende musik, fordi skolen havde en stor permanent scene med fortæppe.

Klubberne slår sig sammen

De mange baller på Egegård Skole faldt

sammen med arrangementerne i De unges Gladsaxe på Marielyst Skole, hvilket gav De unges Gladsaxe kraftig konkurrence, og mindre indtjeningsmulighed til deres ungdomsarbejde.

Nogle af arrangørerne bag Teen Club ballerne mente, at der måtte være mulighed for at gøre ballerne endnu bedre ved at slå alle tre foreninger sammen. Det blev de to medlemmer fra KU og idrætsforeningernes Teen Club: Kim Utke og Hans Christian Glef-Larsen, der formulerede vedtægter for den nye samlede klub, som kom til at hedde Gladsaxe Teen Club, ligesom der andre steder i landet i de år opstod lokale Teen Clubber.

Ifølge vedtægterne skulle Gladsaxe Teen Clubs bestyrelse og medhjælpere rekrutteres fra ungdomspartierne og idrætsforeningerne. Overskuddet fra ballerne skulle stadig fordeles til diverse ungdomsformål, og fordi alle slog sig sammen, tænkte man sig, at overskuddet ville blive større end nogensinde før. Hvilket man fik ret i!

Kim og Hans Christians initiativ blev en realitet, da Kommunalbestyrelsens Ungdomsudvalg for Gladsaxe Kommune den 15. september 1964 vedtog, at der oprettedes et samlet organ, der skulle arrangere teen-baller. Sæsonen 1965/1966 blev som den første arrangeret og gennemført af det nye Gladsaxe Teen Club. I den nye bestyrelse kom "gamle", garvede kendinge som Jens Thind-Andersen, Karl Jacobsen og Kim Utke til at sidde.

Kommunens rolle

Ungdomsudvalgets opgave i forhold til Teen Club var ikke at skaffe økonomisk støtte eller garantier fra kommunen. Teen Club var selvkørende fra starten, og havde ikke behov for hjælp. I vedtægterne var det bestemt, hvor stor del de enkelte ungdomsorganisationer skulle have af overskuddet fra ballerne. 50 % gik til de politiske ungdomsforeninger, 25 % til idrætsforeningerne og 25 % til andre lokale ungdomsorganisationer eksempelvis spejderne. Og

På billedet ses Hans Christian Glef-Larsen, som sammen med Kim Utke tog initiativ til at formulere vedtægterne for en samlet ledelse af Gladsaxe Teen Club. På billedet danser Kim med amtsvejsformandens datter, Tove Larsen. Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

overskuddet var stort, så der blev meget selv til de mindre foreninger. I 1967 blev overskuddet på 80.000 kroner, hvilket svarede til cirka halvdelen af prisen på et hus i Gladsaxe på den tid.

I Ungdomsudvalgets forhandlingsprotokoller kan man se, at de hvert år fik fremlagt Teen Clubs regnskab og fordeling til godkendelse. Kommunen kom på denne måde til at stå som garant for, at pengene blev fordelt på den rigtige måde.

Samarbejdet mellem Teen Club og Gladsaxe Kommune forgik primært via ungdomskonsulenten, men nogle gange blev medlemmer fra bestyrelsen for Teen Club indbudt til møder i Ungdomsudvalget. Lars Abel og Kim Utke husker bedst et bestemt møde: "Der var indkaldt til møde i Kulturforvaltningens pompøse mødelokale i palæet på Bagsværdvej nr. 169, hvor der blev budt på øl, vand og tobak. På nær ungdomskonsulenten og den kulturelle forvaltnings leder var deltagerne næppe fyldt 24, og der sad de så med øl i glassene og pulsede på store cigarer". Grænserne for det politisk korrekte er flydende!

En af ansøgningerne var fra Bagsværd Roklub, som ansøgte om et tilskud til en singlesculler. "Hvad koster en hel båd?" Spurgte én af de unge cigarrygende ungersvende. "Cirka 4.000 kroner" lød svaret. Herefter var der hurtigt enighed om, at "Vi giver dem en hel båd". Senere blev hele ledelsen inviteret med til en festlig bådåb i roklubben, hvor båden blev døbt "Teen". Dåben blev omtalt i lokalpressen i 1966 under overskriften "Kanindåb i Bagsværd". I artiklen stod blandt andet: "Samtidig med kanindåben vil en ny båd blive døbt. Det er en single-sculler, som Teen Club Gladsaxe

har skænket klubben. Et medlem af Teen Clubbens bestyrelse vil navngive båden"

Hvem kunne og ville deltage?

Lovgivningen var ikke ændret, siden De unges Gladsaxe holdt baller. Store, åbne, offentlige arrangementer, som ballerne i Gladsaxe Teen Club, krævede en særlig tilladelse af politiet. Derfor var et medlemskab påkrævet for at komme ind. Så der var tryk på, når op til 1300 unge mennesker lørdag aften stod i køer, der snoede sig ned ad Gladsaxe Møllevvej. Man kunne blive medlem på stedet for fire kroner! Medlemskortene blev skrevet på maskine med gennemslagskopi, og det tog en krig at komme ind. Det var et tilbagevendende klagepunkt, da klubbladet begyndte at udkomme, men der var ikke noget at stille op. Politiet forlangte på det bestemteste, at reglerne blev overholdt.

Ud over medlemskontingentet skulle man betale entré på seks til ti kroner, alt efter hvor dyrt orkesteret var.

Teen Clubs aldersgrænse lå helt på linie med den hedengangne De unges Gladsaxe. Det var de 14-18 årige, man henvendte sig til, og da København stadig ikke havde mange tilbud til sine unge, fik Teen Club besøg af unge fra nær og fjern. Musikken var måske vigtigst, men muligheden for at danse med én af modsatte køn var absolut heller ikke uvæsentligt! Det var ledelsen af Teen Club meget bevidst om, og sørgede derfor i kontakten til pressen, at gøre de unges – specielt pigernes – forældre trygge ved Teen Club. Både Lars Abel og Kim Utke har efterfølgende mødt voksne, som har fortalt, at de mødte deres senere mand eller kone til Teen Club baller.

Foto: På billedet ses trommeslageren fra bandet The Bodies sammen med to go-go grils. I baggrunden er Teen Clubs "In People" skilte, Billedet er fra et arrangement fra den 25. november 1967. Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

Det er både Lars Abels og Kim Utkes opfattelse, at forældrene var trygge ved at lade deres unge gå til bal i Teen Club. Mottoet var, at fik pigerne lov til at komme, havde drengene ikke tid til at slås! I mange familier havde man en aftale om, at de unge måtte tage til bal i Teen Club en gang om måneden. Men som en dame senere har fortalt Lars Abel: "Nogle gang skulle man sove hos en veninde. Og så tog man måske til Teen Club, uden far og mor vidste det". Hvis forældrene var så nervøse for deres afkom, at de ligefrem besøgte klubben på en balaften, kom de ind gratis. Der var intet at skjule.

Selve ballet

Musikken begyndte med at spille kl. 19.30,

og det hele sluttede kl. 23.45. I løbet af en Teen Club aften var der mindst 3 musikgrupper som spillede. Topnavnet var oftest en dansk eller en svensk gruppe. Ved mere specielle arrangementer, var der besøg af engelske grupper. Stemningen i aulaen var til at tage og føle på. De unge jubledede og dansede til musikken. Var der behov for en pause fra dansegulvet, kunne man købe adskillige gode ting i baren. Forsyningerne kunne nydes ved borde, som var dækket med røde plastduge og store solide askebægre.

Aulaen var pyntet med 6 kæmpestore specialkonstruerede markiser, der visuelt sænkede loftet i ca. en fjerdedel af salen. Speciallavet hyggebelysning var ophængt under markiserne.

Anisette fra Savage Rose og hendes tyske mand slapper af inden koncerten den 5. oktober 1968 med en svingom i den tomme aula, der er ved at blive forvandlet til Teen Club. I baggrunden ses de specialkonstruerede markiser, borde og stole, som blev stillet op. Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

Et sidespring om colaer og bardiske

Baren på Egegård Skole var et kapitel for sig. De unge mennesker på dansegulvet tog den som en selvfølge, men for bestyrelsen var den problematisk. I starten entrederede man med Coca Cola fabrikken. Mod at blive eneleverandør af sodavand, stillede fabrikken bardiske til rådighed. Men Coca Cola har altid været blandt de dyre sodavandsmærker, og salget til ballerne gik trægt. Bestyrelsen besluttede derfor, at der i stedet skulle sælges Jolly Cola ved festerne. Men hvad så med de gratis bardiske? Efter en længere forhandling med Jolly Colas marketingskontor, blev det til, at sodavandene på skift skulle leveres af Tuborg og Carlsberg. Til gengæld fik Teen Club fire specialbyggede bardiske plus lidt

ekstra penge til at udgive klubblad for, fordi de samtidig indgik en lille reklameaftale. Selv specielle Teen Club plakater fik man af sodavandsleverandørerne.

Tilbage til festen

Når aftenens topnavn var klar til at gå på scenen, blev bandet introduceret af en konferencier. Bandet gav nu en koncert på en halv til en hel time. Når danseorkestret holdt pause, fik en urutineret gruppe lov til at spille en halv time til tre kvarter. Amatørgrupperne fik ingen honorar for at optræde, men de fik dog et beløb til dækning af taxaen. Ofte måtte disse helt unge talenter låne forstærkere og trommesæt af det professionelle orkester.

I pauserne mellem de forskellige orke-

stre stod konferencieren for udlodningen af LP'er sponsoreret af en lokal pladeforretning. Sponsoren var oftest FONA på Søborg Hovedgade. Ved særlige lejligheder blev en båndoptager udloddet.

Listen over kendte grupper, som har spillet til Teen Club arrangementer er lang, men blandt de mest populære navne kan nævnes Red Squares, Tages, Hep Stars, Small Faces, Yardbirds, "Dave Dee, Dozy, Beaky, Mich & Tich", Pretty Things, Ten Years after, The

Savage Rose, Sir Henry, Defenders, Hitmakers og Lollipopps.

Gladsaxe Teen Club fik skam også go-go piger! Det var lokale piger, der meldte sig til at stå og danse på specielle podier på scenen. Pigerne bekostede og syede selv deres kostymer og havde bar mave - lidt frækt set med datidens øjne. Der var flere topersoners hold af go-go piger, der afløste hinanden.

08 COVER STORY ROCK

STAIRWAY TO HEAVEN

EXCLUSIVE IMAGES FROM LED ZEP'S FIRST JAM

Grammy or no Grammy - no critic, fan, detractor or neutral observer will deny that Led Zeppelin remains one of the most influential rock acts of all time. A 1970 review of Led Zep's third album, by Alexander Icenine, offers an interesting insight into how little critics and awarding committees matter in the making of legends.

The review begins: "I'd like to write a review that does in print what Led Zeppelin does on record. I'd like to write a revue that do in print what Lid Zapulon daes in rakard. Eyed lak two wring a rongvue thang done an purnt hog Zipperlin dig em ekred." Go figure.

Jimmy Page
After stints as a session guitarist with artists like Joe Cocker, The Kinks and The Who, Jimmy Page played with the Yardbirds (best remembered as the band that churned out the trio of Page, Eric Clapton and Jeff Beck). Following the breakup of The Yardbirds, Page formed Led Zeppelin, and went on to shake the foundations of rock guitar vocabulary. Just about every rock guitarist from the late 60s/early '70s to present day has been influenced by Page's work with Led Zeppelin - his modalistic riffs served as a blueprint for what would eventually become heavy metal, yet he refused to be pigeonholed to any single musical style, touching upon folk, country, funk, blues, and other genres. He also took to various styles, experimenting with sounds from across the world, all the time keeping to the roots of what Led Zeppelin was always about: the blues. Page's guitar playing techniques and songwriting were marked by an inventiveness that often bordered on sheer audacity. On stage, much like a slightly toned down version of Jimi Hendrix, Page would attack his axe with a vengeance. Remember Heartbreaker, where the entire song stops just as Page can put on a show? That's what Page's about.

Robert Plant
Robert Plant drew inspiration from a variety of influences but the essence of his style came from blues legends like Robert Johnson and Sonny Boy Williamson. In fact, throughout Led Zep's career, the song-writing would often return to a basic acoustic blues that was at odds with their reputation as a 'heavy metal' band. Plant sang with a number of bands, like Crawling King Snakes (where he first met John Bonham), and Band of Joy, before settling down with Otis Redding. Here he was to remain until his fortunes would change with the end of The Yardbirds, and the formation of Led Zeppelin. Famously credited with flagellating a young groupie with a mud shark, which later turned out to be a red snapper, Plant was known as much for his off-stage antics as he was for his on-stage energy. Photographer Jørgen Angel, who watched Led Zeppelin for the first time, was completely taken in by this flamboyant young singer who let out shrieks like no other singer and exuded a sexual energy paralleled only by Elvis. "Robert Plant struck me as a very visual person," Angel said after that first gig in Copenhagen.

Best Rock Cover: Whole Lotta Love
Best Song Cover: Kashmir

Billedet er taget den 7. september 1968 i Gladsaxe Teen Club. Det var bandets første optræden. De optrådte under navnet "The New Yardbirds". Navnet Led Zeppelin fik de først efter, at bandet vendte tilbage til Skandinavien. Da Led Zeppelin optrådte i Teen Club vidste man ikke, at de skulle blive et af de største rockbands i verden. Foto: Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

Foto: Kim Utke overrækker publikumspræmier på scenen. Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

Ved indgangen var de unge blevet kontrolleret for spiritus, som var strengt forbudt. Ifølge en artikel i Søndags-aktuelt den 9. oktober 1967 fremgik det, at der blev foretaget spiritus-stikprøver. "Hvis nogen opdages med "våde varer", hvis de ser ud til at være berusede, eller hvis de er det, er der ingen pardon. Smedelæringer og professionelle udsmidere sørger for, at der ikke bliver ballade".

Red Squares, Money Makers og andre popsensationer

I 1966 var Red Squares den mest populære popgruppe i Danmark. Gruppen bestod af 5 unge, engelske mænd. Forsangeren Ronni var ikke just køn, men når han råbte ud i salen "Is everybody happy?", så svarede hele mængden med et kæmpe brøl "Yeah!".

Den 26. november 1966 afholdt Teen Club Gladsaxe et dobbeltbal. Ballet var delt på to skoler og det var Red Squares samt tre andre grupper, der stod for den musikalske underholdning. 1.100 unge dansede på Egegård Skole, mens yderligere 800 dansede på Marielyst Skole! Imellem skolerne var der aftenen igennem indsat busser, der kørte deltagerne rundt mellem skolerne, så alle fik glæde af alle fire bands.

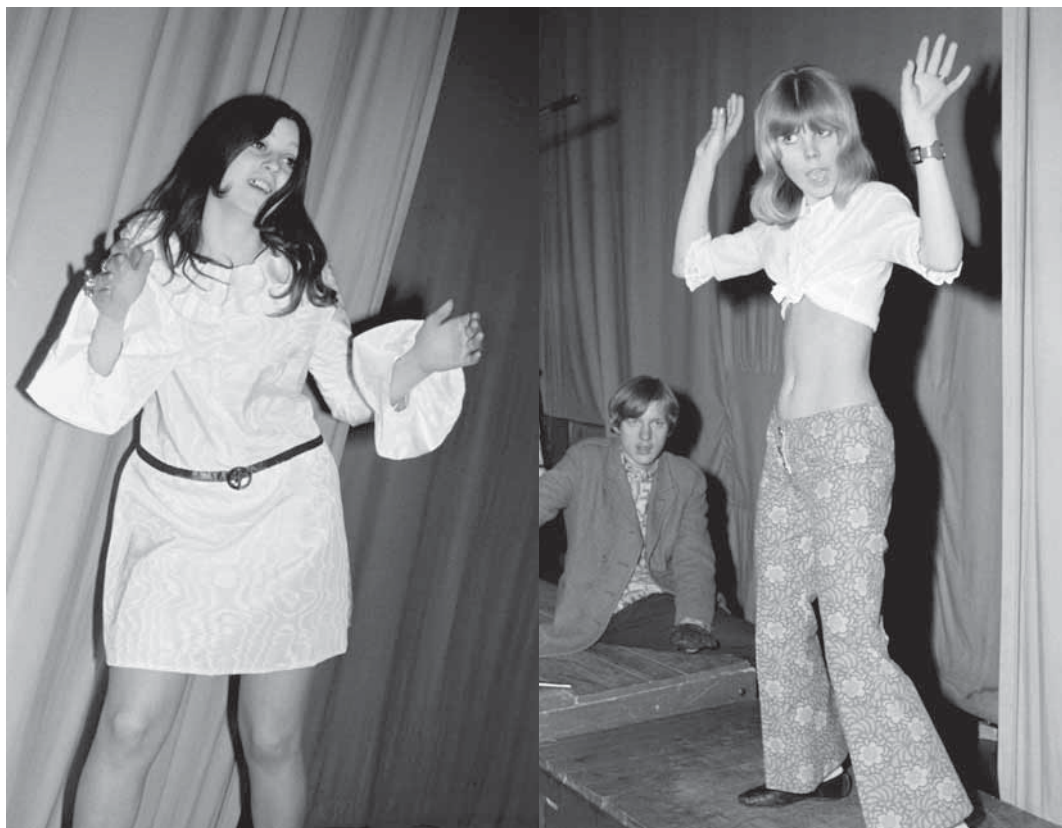
Et tilsvarende to-skole arrangement blev afholdt skærtorsdag den 23. marts 1967. Her spillede den engelske gruppe Dave Dee, Dozy, Beaky, Mich & Tich som hovednavn. Også gruppen Fourways spillede på begge skoler, mens Money Makers kun spillede på Egegård Skole, og Shouts kun spillede på Marielyst Skole. Musikalsk

var aftenen en succes, men arrangementet gav underskud.

To gange arrangerede Teen Club Gladsaxe koncerter uden dans. Det var specielle popkoncerter for unge handicappede. Første koncert blev afholdt på Gladsaxe Teater, den næste i Tivolis Koncertsal. En række handicap-organisationer fik stillet ca. halvdelen af salens pladser gratis til rådighed, mod at de selv sørgede for transporten af de unge. Første koncert løb af stablen mandag den 8. maj 1967. Der var omkring 1000 tilskuere, heraf 400 handicappede = fuldt hus. Ved teen-ballet ugen før havde Teen Club uddelt invitationer til cirka. 350 udvalgte,

særligt trofaste medlemmer – med eksklusiv ret til at købe en billet til tre kroner! Endvidere inviterede man medhjælpere, og deres pårørende. På den måde ønskede man at blande Teen Clubs normale medlemmer med de indbudte unge handicappede.

I Teen Club Nyt fra september 1967 stod følgende: "Aftenen blev en fantastisk strålende succes. I 3 timer blev vi underholdt af "Red Squares", "Sir Henry & His Butlers", "Cy, Mia & Robert", "Keld & Donkeys", "Scarlets", Peter Belli & B. Brothers", "Tommy P's Studiogroup", Hitmakers og "The OX". Salen kogte uafbrudt af begejstring. Orkestene, der optrådte, var begejstrede,

*Her ses to af Teen Clubs go-go girls. Pigerne bekostede og syede selv deres kostymer.
Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>*

*Forsanger fra Red Squares sammen med publikum. Red Squares spillede flere gange i Teen Club.
Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>*

f.eks. spillede ”Red Squares” et kvarter længere end aftalt”. Orkestrene, som alle kun spillede for 1/3 af normalhonoraret, ”bad os gennem bladet sende en varm tak til det dejlige publikum, og takkede samtidigt for at have fået lov til at optræde, som de selv udtrykte det, ved den bedste popkoncert i dansk pophistorie”.

Koncerten i Tivoli i april året efter havde et mindst lige så flot program og plads til 2000 i salen. Igen var publikum en blanding af unge handicappede med hjælpere, Teen Club-medlemmer og medhjælpere med familien. De orkestre som spillede, var Dandy Swingers med Anisette, Noblemen, Sir Henry and his Butlers, Peter Belli og Four Roses, Poul Dissing og Beafeaters,

Lollipopps og ikke mindst Tages, som endnu en gang fik taget til at løfte sig. Teen Clubs medlemmer betalte et symbolsk beløb på 7 kr. for aftenen, mens det var gratis for resten af deltagerne. Begge arrangementer gav selvfølgelig underskud, selvom orkestrene spillede for stærkt reducerede honorarer. Bestyrelsen mente dog, at det gik ind under klubbens formålsparagraf, selvom de fleste af de handicappede ikke kom fra Gladsaxe Kommune.

Et Teen Club-bal bliver til

Teen Clubs baller blev arrangeret på næsten samme vis som i det hedengangne De unges Gladsaxe. Livemusikken skulle bestilles i god tid, der skulle annonceres

*Her ses Poul Dissing og Lars Abel til julefest den 25. december 1968.
Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>*

og bestilles vand. Desuden indførte Teen Club, at man kunne købe parisertoasts, chokolade og cigaretter til festerne. Der skulle findes frivillige medhjælpere til at stå ved indgangen, være bartendere, scenemedarbejdere og opryddere.

Den første tid blev al musik bestilt gennem musikbureauer, men med tiden fik Teen Club selv en række kontakter. Herefter bookede man også direkte med musikerne. Den direkte kontakt kunne opstå på mange måder. Kim Utke, der aldrig blev formelt medlem af bestyrelsen, stod for musikindkøbene frem til sommeren 1968. Han fortæller, at han under et privat ophold i London besøgte Marquee Club. I klubben spillede et rigtig godt orkester ved

navn "Ten Years After". Da han kom hjem, fortalte han Arne Worsøe fra Bendix Music om gruppen. Arne Worsøe var kendt som arrangør af koncerter med verdensnavne som Harry Belafonte og Cliff Richard. Kims begejstrede omtale af Ten Years After, betød, at bandet kom på turne til Danmark, hvor de bl.a. spillede i Teen Club.

Med tiden blev det Lars Abel, som stod for at arrangere musikken, ligesom det blev Lars' opgave at skaffe medhjælpere til ballerne. Lars fortæller, at det var en livsstil at være med i Teen Club. Han begyndte ugen med at ringe rundt til alle hjælperne for at høre, om de kom næste lørdag. Han fik nærmest et privat forhold til medhjælpernes familier. Når han ringede kunne foræl-

*Billedet her fra 1967
med et par af de purunge
Teen Club medlemmer
blev vist i Berlingske
Tidende samme år.*

drene sige: ”Ja, han kommer og hjælper på lørdag”. Det blev næsten et ritual, at Lars skulle ringe, for nødvendigt var det som oftest ikke.

Teen Club blev med tiden så populær, at der ud over managerne, var mange ukendte grupper, der kimedede den bookingansvarliges mor ned. Derfor valgte man i Teen Club at gøre en person alene ansvarlig for kontakten til amatørgrupperne. En af de

personer, som var kraftigt medvirkende til, at telefonen glødede, var en 15 årig Jørgen Olsen fra The Kids, i dag bedre kendt, som storebror i Brøderne Olsen. Gladsaxe Teen Club ville gerne være med til at give ukendte navne en chance. En af de mere lokale grupper, som på denne måde blev kendt, var The OX, som blev meget populære her i Gladsaxe.

Publicity og anerkendelse

Teen Clubs baller blev annonceret vidt og bredt. Helt anderledes end De unges Gladsaxe få år tidligere. Teen Club benyttede naturligvis også lokalaviserne, men desuden sendte de pressemeddelelser til Berlingske Tidende, Politiken, BT og Ekstrabladet. Pressemeddelelserne var ikke lange, men de var fra begyndelsen med til at gøre klubben kendt både i lokalområdet og det bredere musikmiljø, hvor Teen Club nød stor anerkendelse. Det var i Gladsaxe Teen Club, at tingene skete!

Gladsaxe Teen Club blev omtalt en del i den landsdækkende presse. Således kunne man i Søndags-aktuelt den 9. oktober 1967 læse om Gladsaxe Teen Club under overskriften "Landets største popklub Teen-Club, der drives af unge fra DsU, KU og idrætsforeninger, kunne sidste år give Gladsaxe 76.000 kroner til ungdomsarbejde".

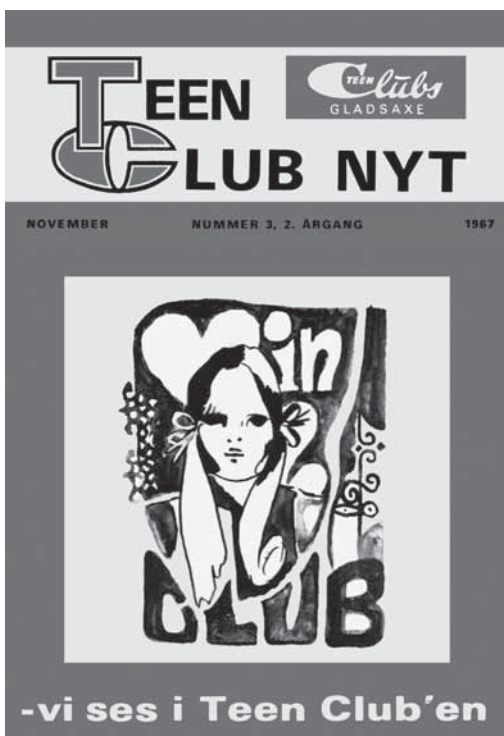
Det samme emne blev omtalt af BT den 30. oktober 1967 under overskriften "De danser 80.000 kr. ind til ungdomsarbejde i Gladsaxe". "Hver lørdag aften samles mindst 1000 unge i aulaen på Egegård Skole i Gladsaxe. Så danses der, så hår, kjoler og bukser flagrer – et sikkert tegn på, at "her morer man sig"". Det fremgår af artiklen, at Teen Club havde skabt sig et navn inden for dansk popmusik.

Året efter skabte Gladsaxe Teen Club igen overskrifter i både de landsdækkende og de lokale aviser. Denne gang lød overskriften i Berlingske Tidende den 5. april 1968: "Gæst nr. 100.000 i Gladsaxe Teen Club". Det fremgår af artiklen, at Teen Club den 6. april 1968 ville lukke gæst nr. 100.000 ind til et af deres arrangementer.

"I løbet af sin treårige levetid har Teen Club nu 6000 medlemmer, mens der er tale om i alt 13.000 forskellige, som har været ude og inde af medlemskabet". Emnet blev ligeledes omtalt i de lokale blade Bagsværd og Omegns Folkeblad og Gladsaxe Folkeblad den 4. marts 1968. Dette er blot enkelte eksempler på den megen avisomtale af Teen Club.

Teen Club Nyt

I eftersommeren 1966 udkom Teen Club Gladsaxes første klubblad. Klubbladet fik navnet Teen Club Nyt. Bladet var i A5 format og udkom en gang om måneden. De første numre kom i et oplag på 2000 eksemplarer, som blev uddelt til medlem-

Her ses et eksemplar af Teen Club Nyt fra november 1967

merne ved selve arrangementerne. Bladets største oplag udkom i april 1968, hvor der blev trykt 7.500 eksemplarer. Sideantallet kunne variere helt fra fire til 32 sider, alt efter hvad der var på plakaten.

Redaktionsmøderne blev ofte afholdt i Kim Utkes hjem. Man begyndte søndag aften og fortsatte til mandag morgen, hvor det færdige blad omsider lå klar til i taxa at blive ekspederet videre til trykkeriet. Redaktionsudvalget skrev artiklerne i hånden, som efterfølgende blev renskrevet af skrivemaskinekyndige piger på korrekt spaltebredde. Overskrifterne blev lavet med gnumbebogstaver i passende størrelse og typografi. Til sidst blev tekster, overskrifter og tegninger klæbet op på papirark. Eventuelle fotografier måtte trykkeriet sætte ind på rette sted.

Bladet indeholdt en blanding af anmeldelser af orkestrene, artikler om kommende grupper, læserbreve, internt nyt om medhjælpere, medlemsundersøgelser, program for kommende arrangementer osv. En særlig populær rubrik var ”Mød dit favoritorkester”. Her blev medlemmerne opfordret til at skive om hvilken gruppe, de gerne ville møde. I Teen Clubs brevkorespondance findes flere eksempler på breve fra medlemmerne, som gerne vil møde deres idol. Et eksempel er dette lille brev ”Vi er to piger som gerne vil møde Tages. Vi håber meget det kan lade sig gøre for vi er helt vilde med dem. De var pragtfulde i Teen Club den 2. september og vi håber de snart kommer til at spille derude igen. Mange, mange tak fordi vi får en chance for at møde vores favoritorkester...” Teen Club Nyt prøvede herefter at arrangere et møde mellem fans og musikgruppe.

Et møde mellem idol og fan

Mødet mellem fan og idol fandt ofte sted i medlemmets eget hjem. For de medlemmer, som fik deres drøm opfyldt, blev mødet med idolet meget spændende. Mødre bagte og dækkede kaffebord, fædre og ældre søskende holdt fri fra arbejde, og kammeraterne på vejen holdt vagt, for alle ville tage del i disse møder mellem tidens hotteste popnavne og en af deres store fans. Til gengæld for mødet med idolgruppen skulle den heldige fan skrive en lille artikel til Teen Club Nyt om, hvordan mødet var gået. Nogle af de mest populære grupper, som mødte deres fans gennem Teen Club Nyt, var Red Squares, Tages, Wishfull Thinking og Lollipops.

Box 45, pænt tøj og PH-lamper

I 1967 søgte ledelsen af Teen Club om tilladelse til at indrette diskotek i et af ungdomsklubbens kælderlokaler på Egegård Skole. En af årsagerne var, at deltagerantallet efterhånden nåede op på 1.400 hver balaften. Og aulaen blev kvælende varm, når der var mere end 1.200 til stede! Det nye diskotek skulle aflaste aulaen.

Ifølge vedtægterne for Gladsaxe Teen Club blev kun halvdelen af klubbens overskud uddelt til ungdomsformål, mens resten blev sat ind på en bunden konto, som skulle anvendes til ”særlige ungdomsformål”. Ledelsen mente, at et diskotek var et passende særligt ungdomsformål.

Teen Club fik tilladelsen mod, at ungdomsklubben kunne benytte diskoteket, og arkitekt Per Housgård blev sat til at foreslå en spændende indretning. Der blev plads til 100 personer i diskoteket, som

fik navnet Box 45, hvilket var Teen Clubs postadresse.

Diskoteket blev indrettet med en fem meter lang bar, 50 høje, forkromede stole, forsænket loft, seks separate kabiner med PH-lamper, luksus udsænkingsbar i kobber og naturtræ med køleskab, natur-

fibergulvtæppe i orientalsk tilsnit, frækt dansegulv, belysning og ventilation helt i topklasse og et håndplukket HI- FI Stereo anlæg!

Denne luksus syntes bestyrelsen godt nok burde kræve lidt af gæsterne. Der kom med andre ord en "dress-code"! Om denne ny-

*Billederne er fra Discoteque Box 45 som blev indviet den 20. januar 1968. Billederne er taget ved indvielsen, som var en lukket fest. Dette forklarer ollene, som normalt var forbudt til arrangementer i Teen Club.
Foto af Jørgen Angel.
<http://www.angel.dk>*

modens tanke kunne man i Teen Club Nyt, januar 1968, læse følgende: ” Diskotequet holder åbent om lørdagen under Teen Club baller fra 19.30 til 24.00 for ældre fornuftige Teen-Club medlemmer i pænt tøj (lasede cowboybukser og sure sko frabedes)”. Det fik en af musikverdenens hippityper, Ekstrabladets popanmelder Carsten Grolin til at se rødt! Carsten Grolin var også medarbejder ved et ungdomsprogram i TV. Her blev Kim Utke og Hans Otto Bisgaard fra Brøndby Pop-klub sammen interviewet om, hvorvidt man skulle sammenblende musik og påklædningskodeks, og hvad målene var for de to popklubber.

Det nye diskotek blev indviet lørdag eftermiddag den 20. januar 1968 ved en reception. Her kom en del prominente gæster. Blandt de fremmødte var bl.a. kommunalbestyrelsesmedlemmer, repræsentanter fra andre popklubber, ejere af modeforretninger samt pressen. Teen Club Nyt kunne efterfølgende fortælle, at bestyrelsen fik ros både af kommunens repræsentanter og fra ungdomsklubben på skolen, som havde lånt lokalerne til Teen Club. De lækre lokaler fik dog ikke lang levetid. Efter nogle få år blev det hele revet ned igen, for ungdomsklubben havde ikke formået at passe særlig godt på de fornemme omgivelser.

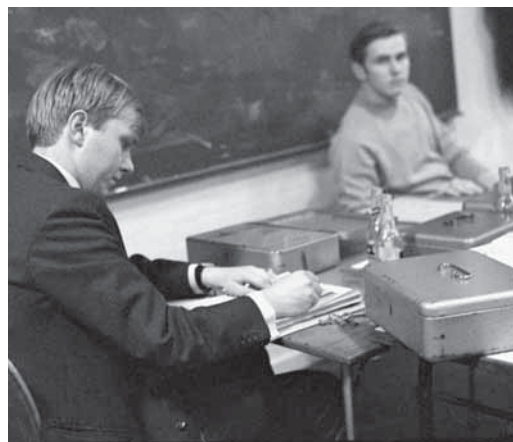
Medhjælperne

Ifølge vedtægterne for Gladsaxe Teen Club var der de første år hverken formand, næstformand eller sekretær, så i medierne blev alle, der udtalte sig, slet og ret udnævnt til formand. Det var ikke fikst, og snart indførte man en formel formand, kasserer m.v.

Hans Chr. Gelf-Larsen fik det tunge job

som kasserer, hvilket ikke alene krævende hans tilstedeværelse ved alle arrangementer, men også gav ham mange timers arbejde i løbet af ugen. Hans Christian var en uvurderlig ankermand i ledelsen helt frem til sommeren 1968, hvor han stoppede for at koncentrere sig om sine medicinstudier. Kim Utke var bl.a. redaktør af klubbladet og havde i alle årene ansvaret for klubbladets layout. Selv mens han boede i Stockholm, sørgede han for at klippe og klistre originalerne sammen. Karl Jacobsen tog sig længe af vareindkøbene til baren. Da antallet af medhjælperne voksede, tog gymnasiasten, Lars Abel sig af medhjælperkartoteket. Medlemskartoteket blev bestyret af den lærerstuderende Søren Grotum. Boghandlerleven, Svend Erik Nielsen tog sig af kontakten med amatørgrupperne, der gerne ville spille i klubben. Hertil kom, at der til hvert arrangement var brug for 30 – 40 frivillige medhjælperne.

Gennemsnitsalderen for medhjælperne var 16 år, og de blev rekrutteret blandt foreningens medlemmer. Medhjælperne ved

*Her ses kassereren for Teen Club koncentreret om at gøre kassen op. Foto af Jørgen Angel.
<http://www.angel.dk>*

Her ses to af medhjælperne i Teen Club, som vi dog ikke ved om blev gift. Carsten Nordenhof og Lone Forslund var begge på et tidspunkt med i bestyrelsen. Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

arrangementerne blev ”fyrsteligt betalt”. Honoraret bestod af et par sodavand og nogle stykker smørrebrød fra Iwans Smørrebrød på Søborg Hovedgade. Desuden kunne de invitere et par søskende eller nære venner gratis ind. Arbejdet begyndte lørdag eftermiddag med at gøre aulaen klar til fest. Scenen skulle gøres klar med podie til trommeslageren og et stort skilt foran bagtæppet. Borde, stole og bardisk blev sat frem og markiser og lampekæder sat op. Når dørene åbnede kl. 19.00, skulle der udfyldes medlemskort og sælges billetter. I året 1967 blev der i alt langet 35.910 billetter over disken! Der var også brug for nogle stærke mænd, som kunne holde styr på det

ivrige publikum, som havde stået i kø for at komme ind. Scenemedarbejderne havde travlt med at hjælpe musikerne med hurtigt at opstille og sidenhen nedtage instrumenter, forstærkere og højtalere.

Flirt i kulisserne

Da Hans Christian Glef-Larsen stoppede som kasserer, overtog Frank Asmussen. Arbejdet bestod bl.a. i at forberede pengekasserne til de medarbejdere, der skulle sidde ved indgangen og lave endelig optælling om søndagen.

En lørdag havde én af medarbejderne sin veninde, Bella, med. Hun havde foreslået Bella at blive medarbejder, og det passede

fint, for netop den aften manglede et par medarbejdere, og Bella fik én af kasserne. Da Frank lavede den foreløbige optælling om aftenen, var der en manko på 90 kroner. Det ærgrede ham lidt, men han havde selv truffet beslutningen om at lade en helt ny sidde ved kassen.

Da Frank lavede det endelige regnskab, opdagede han, at han havde lavet en regnefejl; der var ikke et underskud på 90 kroner, men derimod et overskud på 10 kroner, så han havde intet problem med, at veninden fremover kunne være medarbejder.

Det endte med, at Frank og Bella begyndte at komme sammen, senere blev de forlovet og i dag har de været gift i snart 35 år.

Også Annie og Jerry Ritz mødtes i Glad-saxe Teen Club. Annie var der som frivillig medarbejder, Jerry kom der rent professionelt i kraft af sin profession som turnéleder og booker på musikbureauet Bendix Music. Bureauet var leverandør af mange af de danske og udenlandske orkestre som optrådte i Teen Club, bla. de senere så berømte Led Zeppelin, der havde verdenspremiere som band på Egegård Skole den 7. september 1968. Fire år efter Zeppelins debut blev Annie og Jerry gift og har dermed fejret 35 års bryllupsdag i år. ”Der var sød musik i luften dengang – og det er der stadig så mange år efter!”

Retur til medhjælperne

Arrangementerne sluttede som nævnt kl. 23.45. Salen skulle være tom for gæster kl. 24.00, og så begyndte oprydningen. Teen Club var selv ansvarlig for oprydning og rengøring af skolen efter lån. En af de mindre spændende arbejdsopgaver var rengøring af

toiletterne, den såkaldte lokumstjans. Det kunne ikke undgås, at der en gang imellem var et par medlemmer, som havde drukket spiritus, inden de kom til festen, eller som havde smuglet flasker med ind. Når disse gæster i løbet af aften var blevet dårlige af for meget alkohol, var det ikke sjovt at have lokumstjans! Lokumstjansen blev derfor gerne belønnet med et par ekstra sodavand eller et stykke smørrebrød.

Klokken blev ofte omkring halv to – to, inden oprydningen var overstået. Herefter mødtes alle medhjælperne i et klasselokale på Egegård Skole. Her blev det forløbne arrangement diskuteret. Frank Asmussen husker, at når maden var spist, så kørte nogle af de ældre medarbejdere de yngre hjem, og forældrene virkede ganske trygge ved den ordning. Det var især pigerne, som blev kørt hjem, så forældrene kunne være trygge ved at lade deres døtre være medhjælperne.

Efter oprydningen skete det ofte, at en kernegruppe af medhjælperne samledes i et privat hjem omkring lidt friskbagt morgenbrød, kaffe og en kasse øl. Morgenbrødet blev ofte indkøbt ved bagerens bagdør på Stengårds Allé, og øllerne kom fra et ismejeri, som en af medhjælpernes forældre havde. Det var og blev en livsstil for medhjælperne at lave Teen Club arrangementer.

Ved sæsonafslutningen blev der afholdt en fest for de medarbejdere, der havde deltaget i løbet af sæsonen. Frank Asmussen husker f.eks et år, hvor alle var til stort tagselv-bord på Bregnerød Kro.

Teen Club som forbillede

Teen Club fik hurtigt et godt ry, og flere

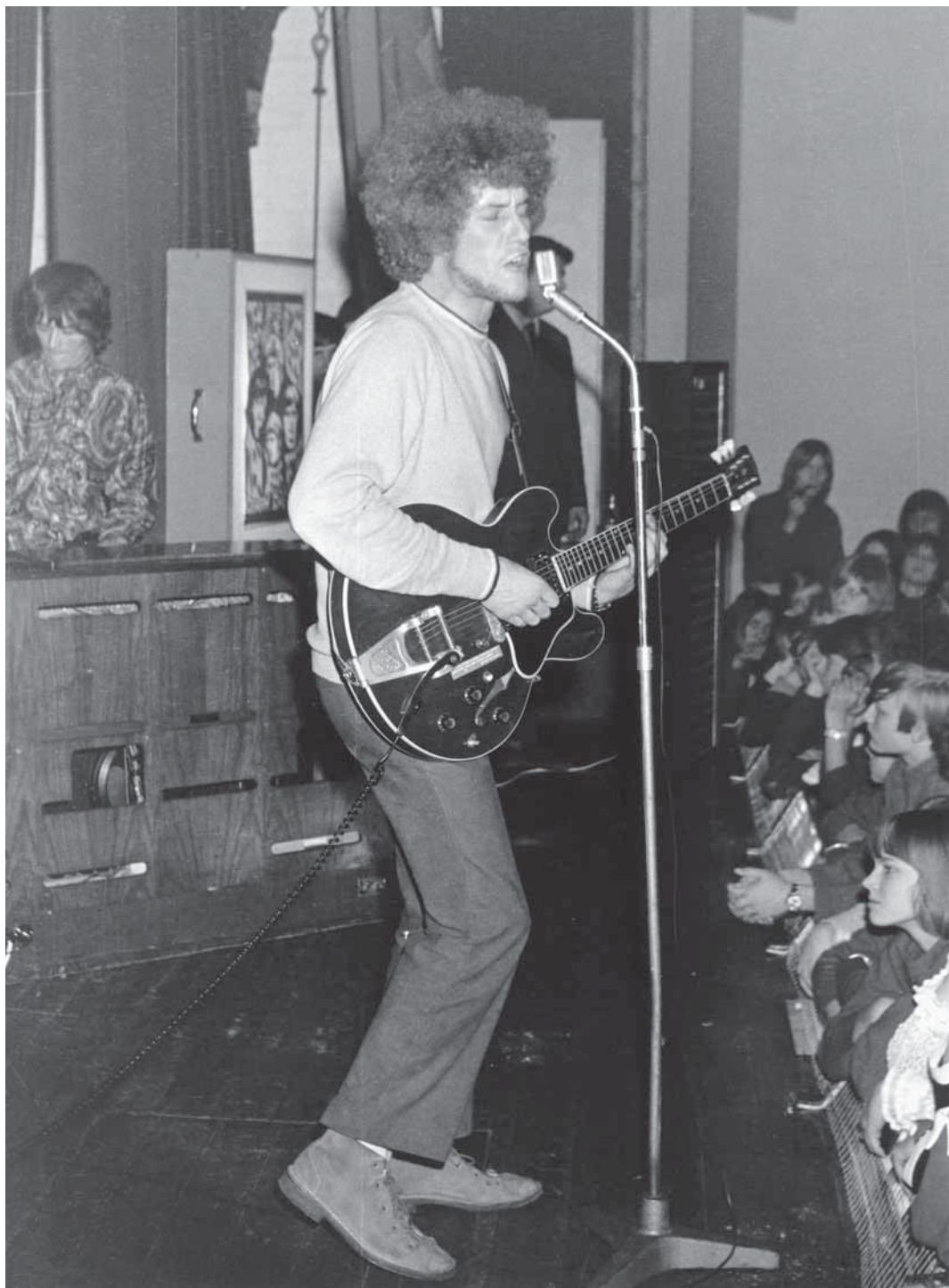

Foto: Bandet Teen Years after spillede i april 1968 i Teen Club. Foto af Jørgen Angel. <http://www.angel.dk>

orkestre startede deres turneer her. Det var f.eks. tilfældet med Ten Years After, som gav en af deres første danske koncerter i Gladsaxe Teen Club. Musikbureauerne og grupperne fik med tiden stor respekt for Teen Club, det blev nærmest en blåstempling for en gruppe, at de havde spillet dér. Selv kendte udenlandske grupper ville managerne helst have til at optræde i Teen Club først. Herefter var det nemmere at "afsætte" dem til andre spillesteder - og oftest til højere priser.

I januar 1967 fik Teen Club besøg af Radio Frit Europa, en amerikansk propaganda-radio, der sendte til befolkningen bag jerntæppet. Radioen mente, at Teen Club var et positivt udtryk for vestens ungdom, som østlandenes lyttere gerne ville høre mere om. Udsendelsen varede i ca. en time og blev sendt med kommentarer på 7 sprog til 22 millioner lyttere. Udsendelsen gav ikke Teen Club nogle kontakter til mennesker eller bands på den anden side af jerntæppet. Men der kom en del breve fra udenlandske orkestre, som gerne ville optræde i Teen Club.

En lørdag aften stod der pludseligt et orkester fra Stockholm ved sceneindgangen. De mente, at de havde en kontrakt på, at de skulle spille, men Teen Clubs ledelse kendte ikke noget til hverken orkester eller kontrakt. Resultatet blev dog, at orkestret fik lov til at spille, og fik et mindre beløb, så de kunne overleve weekenden i København.

Flere steder opstod der teen klubber, der var direkte inspireret af Gladsaxe Teen Club. Den mest succesrige var Brøndby Pop Club. Blandt de der var med til at stifte Brøndby Pop Club var musikeren Peter

Isaksen fra Brøndbyøster og Hans Otto Bisgaard. Den sidste har som bekendt siden fået stor succes i underholdningsverdenen i Danmarks Radio - både i radio og TV. Peter og Hans Otto besøgte flere gange Teen Club for at få information om, hvorledes man drev en pop klub.

Der blev også oprettet teen klubber i København og Hareskov. I København blev ungdomsklubben "Sunday pop" etableret i Kostalden på Øster Allé, mens Kai Øgaard Sørensen - redaktør af Hareskov-Værløse Avis - tog initiativ til HIF-klub for unge, der også arrangerede teenboller på Syvstjerne Skolen. Han lagde i sin avis ikke skjul på, at han havde fået inspirationen til klubben fra Gladsaxe Teen Club, hvor han flere gange havde aflagt besøg.

Musikstilen ændres

Sidst i 1968 begyndte publikumsantallet i Teen Club så småt at dale. En årsag var bl.a., at musikmiljøet generelt forandrede sig på dette tidspunkt. Den popmusik med dans, som både "De unges Gladsaxe" og "Teen Club Gladsaxe" havde haft så stor succes med, blev afløst af beatmusikken. Det bevirkede, at der blev danset mindre, og at publikum i stedet begyndte at sætte sig i små grupper på gulvet og lytte til musikken. Med beatmusikken blev der introduceret lyskanoner med såkaldt psykodelisk lys. Popmusikken blev erstattet af det mere progressive musikmiljø. Dele af det mere progressive musikmiljø blev desværre kendt for tendensen til at anvende hash.

Bøvl og ballade

I Gladsaxe Kommune fik man i 1968, på samme måde som andre steder, problemer

med flere grupper af unge mennesker, de såkaldte læderjakker eller minirockere. Gladsaxe Kommune søgte at løse problemet ved bl.a. at give disse unge mennesker et opholdssted. Ungdomsudvalget gav dem lokaler på Columbusvej, hvor de fik skurvogne stillet til rådighed. Grupperne af læderjakker eller minirockere kom til at skabe problemer for Gladsaxe Teen Club og dens ledelse.

Den 15.marts 1969 mødte en gruppe minirockere op ved et teenbal og lavede så meget ballade, at det endte med et kæmpe slagsmål mellem dem og 10 – 12 betjente. Herefter ville Teen Clubs ledelse ikke længere påtage sig ansvaret for ballerne. Derfor meddelte formand Lars Abel kommunen, at der var et stort, uløst problem. Teen Club havde en række kontrakter for kommende arrangementer, men klubben ville ikke tage ansvaret for alene at afholde ballerne, da de frygtede at løbe ind i nye lignende problemer med minirockerne. Den 24. marts besluttede kommunalbestyrelsen, at de heller ikke vil påtage sig ansvaret. Samtidigt beslutte man at dække et beløb på ca. 17.000 kr. for de kontrakter, der var indgået for sæsonens sidste 3 arrangementer, som nu måtte aflyses.

Exit Gladsaxe Teen Club

I sommeren og efteråret 1969 var der stor debat i lokalpressen, om hvorvidt Teen Club skulle fortsætte med deres baller eller ej. I Teen Clubs vedtægter stod der, at de var de eneste, som havde lov til at afholde musikarrangementer i Gladsaxe Kommune. Ungdomsudvalget mente derimod, at andre med en mere avanceret musikmag, end den Teen Club repræsenterede, og øvrige

grupper også skulle have lov til at afholde musikarrangementer. Derfor arbejdede nogle af medlemmerne for en ny teen club organisation.

Et andet spørgsmål, som optog Ungdomsudvalget var, hvorfor Teen Club ikke længere gav så stort et overskud. Dette medførte en stor debat mellem Teen Clubs ledelse og Ungdomsudvalget i lokalpressen. Lars Abel, der var blevet formand for Teen Club Gladsaxe, optrådte i 1969 ofte i lokalpressen som talsmand for Teen Clubs synspunkter. Samtidig deltog han aktivt sidst på året i den kommunale valgkamp.

Denne dobbelte kasketføring gjorde ikke debatten i lokalaviserne om klubbens vedtægter og eventuelle, fortsatte eksistens lettere at forstå – ikke engang for de indviede. Debatten om Teen Club endte med politisk ståhej i lokalpressen. Den socialdemokratiske formand for ungdomsudvalget, Inger Schaldemose, skrev et længere læserbrev i Gladsaxe Folkeblad den 31. december 1969. I overskriften stillede hun spørgsmålet ”Lars Abel – konservativ kommet eller fuser?”. To øvrige medlemmer af Ungdomsudvalget, den socialdemokratiske Tove Smidth og den konservative Svend E. Harders bidrog til debatten med et fælles læserbrev i Gladsaxe Folkeblad samme dag under overskriften ”Lars Abel dårligt orienteret”. Ugen efter den 8. januar 1970 fik Lars Abel mulighed for at give svar på tiltale i Bagsværd og Omegns Folkeblad. Under overskriften ”Så som så med enigheden” havde han bl.a. et læserbrev med titlen: ”Jeg har ikke foreslået orkestret Alrunes Rod”. Under samme hovedoverskrift bidrog to øvrige medlemmer af Ungdomsudvalget med deres opfattelse af hele debatten. Disse

to var Lisbeth Vindriis og Lis Mølbjerg. Endvidere blev Lars Abel bakket op af Bent Larsen fra Teen Club i et læserbrev med titlen "Vognen må tilbage". Det, som havde været et populært sted for de unge mennesker, endte med at blive en brik i et politisk spil. I februar 1970 blev Lars Abel opstillet som kandidat for de Konservative til kommunalvalget i en alder af blot 21 år. Han kom ind i kommunalbestyrelsen, hvorefter han trak sig fra posten som formand for Teen Club.

Det sidste Teen Club Nyt blev udgivet i april 1970, og de følgende år forhandlede der på rådhuset om forskellige muligheder for at genoplive Teen Club. Der blev gennemført nogle enkeltstående projekter med Gladsaxe Teen Club som arrangør – senest en forårskoncert i Gladsaxe Teater den 18. maj 1971, men reelt var Teen Clubs tid, som den er beskrevet her, forbi i marts 1969.

Det allersidste bal...

Mellem 26. december 1970 og sæsonafslutningen den 18. maj 1971 i Gladsaxe Teater afholdt Teen Club seks baller på Egegård Skole. Det var med navne som Ache, T.P. Smoke, Søren Seirups Rockband, Black Widow, Osibisa, Blues Addicts, Alrunes Rod, Hair, Warm Dust, Hurdy Gurdy og Daisy. Disse bands var den ny tids stemmer, det var langt mere progressive rock- og bluesbands end de tidligere glade popgrupper med flerstemmig sang som Tages, Red Squares, Whishfull Thinking og Fourways.

Næstsidste arrangement den 17. april 1971 på Egegård Skole blev sågar kaldt Gladsaxe Beatfestival, hvor følgende lokale orkestre optrådte: Autumn; Back-Door

blues Band; Badge; Benzon's Railroad; Blues-Power; Boris Band; Det tredje Øje; Humle; Wood og No Name. Bandsene konkurrerede om at få lov at deltage i den internationale beatfestival i Wilmersdorff i Berlin (Gladsaxe Kommunes venskabsby) den 1-4. juni 1971. Vinderen blev Blues Power, og nummer to blev bandet Humle, som fik en hjertelig lykønskning med på vejen af borgmester Erhard Jacobsen.

18. maj 1971 afholdt Teen Club sin forårskoncert i Gladsaxe Teater, hvor der traditionen tro desuden var indbudt 200 deltagere fra Landsforeningen af Vanføre. Her spillede Burnin' Red Ivanhoe, Povl Dissing, Sigvaldi og Trille samt de to vinderbands fra beatfestivalen på Egegård Skole måneden tidligere.

Men nemt var det ikke at slippe tøjerne og lade den nye tids musik indtage alle store scener. Teen Clubs aktive medlemmer vedblev endnu en sæson med at arrangere popballer i skøjtepavillonen på Vandtårnsvej og fra 1973 forsøgte man sig med en seniorklub for unge over 18, som fik navnet Tryk 16. Seniorklubben fik opholdssted i Restaurant Skovbrynets lokaler i Bagsværd. Men tiden ebbede ud for popballerne, og først cirka ti år senere ændrede musikstilen sig atter retur imod poppen og den umiddelbare livsglæde, men ballerne med levende musik var da i vidt omfang erstattet af diskoteker og båndmusik.

Beat Forum ser dagens lys

1960'ernes popmusik med dans og kopimusik blev som før nævnt erstattet af 1970'ernes beatmusik. Det banede vejen for etableringen af en ny musikklub i Gladsaxe Kommune. I 1970 startede således musik-

Egegård Skole ligger på Gladsaxe Møllevvej 127. Skolen er opført i 1957 – 1958. I begyndelsen blev alle Beat Forums arrangementer afholdt på Egegård Skole, men efter ca. 2 år blev beatarrangementerne flyttet til Høje Gladsaxe Skole. I de år Beat Forum holdt til på Egegård Skole, kom de danske bands oftest selv med alt deres grej. De ankom gerne i et folkevognsrugbrød eller anden kassevogn, hvor de kunne have alt deres udstyr. Deres udstyr blev bugseret ind ad en lille port på 3 x 2 meter på bagsiden af skolen, som vender ud mod Gladsaxe Møllevvej. Bandet kom ind, satte deres anlæg op, spillede for publikum, og tog herefter deres grej med igen. Det var rimelig ukompliceret.

klubben Gladsaxe Beat Forum. Beat Forum startede som en reaktion mod det 1960'ers musikmiljø, som Teen Club repræsenterede. Nuværende byrådsmedlem Peter Nielsen var med til at starte Gladsaxe Beat Forum. Han var og er ansat i ungdomsklubben Club 222 og meget interesseret i unge og musikmiljøet.

I Ungdomsudvalgets forhandlingsprotokol den 9. juni 1970 ansøgte en gruppe unge mennesker repræsenterende Diskotekklubben Gumba Ya Ya, Juniorklubbens Ide- og Musikudvalg, Delta Blues Band og Peter Ox Band om støtte til afholdelse af

et beatfestarrangement i Gladsaxe Teatersal lørdag den 27. juni 1970. De unge fik tilladelsen, dog ikke på Gladsaxe Teater, men på Høje Gladsaxe Skole. Det blev det første arrangement, som blev afholdt i Beat Forum.

Ansøgerne bag beatarrangementet i juni 1970 kom primært fra Club 222. Juniorklubbens Ide- og Musikudvalg var Club 222s musik- og filmklub. Delta Blues Band var en gruppe, som øvede i Club 222. Årsagen til, at de øvede her, var, at trommeslageren havde været medlem af klubben. Delta Blues Band var et veletableret og

professionelt band, som indspillede en del plader. I 1966, hvor Club 222 startede, var Peter OX Band et orkester, som fik lov til at øve i lokalerne i klubben. På dette tidspunkt hed de The OX, og var et meget populært band i denne del af regionen. Bandet gik i opløsning på et tidspunkt, men bassisten Peter F. Dahl fortsatte, og kaldte bandet for Peter OX Band.

Den eneste interessant, som ikke var tilknyttet Club 222 var Diskotekklubben Gumba Ya, Ya. Den lå nede på hjørnet af Maglegårds Allé og Gladsaxevej. Klubben havde ry for at være et sted, hvor der blevet røget meget hash og taget stærkere stoffer. Klubben levede ikke så længe, den fik nemlig besøg af rockere, som smadrede den, hvorefter den blev lukket.

Det første arrangement i Beat Forum blev afholdt den 27. juni 1970 i Høje Gladsaxe Skolernes festsal. Der deltog 600 – 700 mennesker i arrangementet. Alle orkestrene fik lige lidt for at deltage, men succesen var i hus, og arrangørerne fik blod på tanden, og fortsatte med et nyt arrangement i september 1970 på Egegård Skole. Fra omkring 1972 blev beaftenerne permanent afholdt i Høje Gladsaxe Skolernes festsal.

Fra temøde til beaftften

Af næsten selvindlysende årsager blev Beat Forums arrangementer i vid udstrækning planlagt efter samme model, som man havde brugt i De unges Gladsaxe og Teen Club. Arbejdet var frivilligt, og vedtægterne sagde om Beat Forums formål, at det var: ”at give ungdommen muligheder for et samvær, bygget op omkring såvel kreative som underholdende aktiviteter”.

Beat Forum indførte såkaldte ”temø-

der”, hvor de unge havde mulighed for at møde op og høre om, hvordan den foregående beaftften var forløbet samt komme med ideer til kommende arrangementer. På den måde gav man de unge mulighed for at få indflydelse på underholdningen gennem egen indsats. Der kom ikke mange til disse temøder, men der samlede sig en fast gruppe af unge mennesker i alderen 14 – 20 år, som blev rygraden i Beat Forum. De blev døbt ”Beat Forum-gruppen”, og det var denne gruppe af unge mennesker, som blev de frivillige medhjælpere i Beat Forum. Hertil kom, at nogle af de unge fra Club 222 gerne hjalp til ved beaarrangementerne. Til hvert arrangement var der 40 – 50 medhjælpere. Alt arbejdet i Beat Forum var frivilligt, med undtagelse af et ældre ægtepar, som fik løn for at passe garderoben. Endvidere var der en gang imellem behov for at hyre nogle vagter til arrangementerne.

Også måden at hyre musik på lignede til forveksling de tidligere klubbers. Beat Forum brugte bare ikke et musikbureau, men en forening, der hed ”Foreningen for musik og lys”. Foreningen var et samarbejde bestående af mere end 100 danske beat- og lysgrupper, og formålet med foreningen var bl.a. at formidle kontakten mellem grupper og interesserede over hele landet. Foreningen udgav en bog med telefonnumre og reklame for forskellige bands. Gennem denne bog kunne Beat Forums ledelse på en effektiv måde få oplyst telefonnumre m.v. på de forskellige grupper. Formand Peter Nielsen har fortalt at han også selv tog ud og opsøgte grupperne. Der var bl.a. en gruppe, som hed Furekåben. De havde ingen telefon, og han måtte selv opsøge dem

BEATFORUM HØJE GLADSYE SKOLERNE LØRDAG 6-1
 HØJE GLADSYE TORV 4 BUS 19-162-164

KL 18-24. PRIS KR 9,-
 KANONFOTOGRAFEN med
 BUSTER KEATON
 BURNING
 RED
 IVANHOE
 GASOLIN
 RØDE MOR

PLADEBØRS · AKTIVITETSROM
 DISKOTEK 222 · THE HUS

M& IKKE
 MØTTAGES

BEATFORUM HØJE GLADSYE SKOLERNE
 HØJE GLADSYE TORV 4

GASOLIN
 MIDNIGHT
 SUN

DISKOTEK · JAZZ
 FOLKESANG · MAD
 & DRIKKE 0.5.V.

FILM: EASY
 RIDER ØL & SPRIT'S MÅ
 IKKE MØTTAGES

LØRDAG 6. OKT. KL. 18-24
 PRIS KR. 10,-; MEDLEMSSKORT KR. 2,-

Her ses eksempler på Beat Forums meget kreative flyers, hvor man reklamerede for kommende arrangementer.

i det kollektiv på Amager hvor de boede. Peter Nielsen har endvidere besøgt Kim Larsen og Gasolin, da de boede på Christianshavn.

Busskilte og flyers

I vedtægterne for Gladsaxe Beat Forum stod der, at ”som medlemmer af foreningen optages fortrinsvis unge, som har bopæl i Gladsaxe Kommune”. I praksis forholdt det sig dog således, at cirka halvdelen af dem, som kom i Beat Forum, kom fra resten af hovedstadsområdet, Hillerød, Birkerød og endda Skåne. Beat Forum havde således en 12 – 13 unge medlemmer fra byen Bjuv i Skåne.

Og alle var velkomne, men der var et krav om, at Beat Forum ikke måtte annoncere udenfor Gladsaxe! De kreative bestyrelsesmedlemmer fik derfor trykt papskilte til ophængning i de busser, der kørte på tværs af kommunens grænser.

Løbesedler og flyers viste sig også fortrinlige til kommunikation over kommunegrænserne! De blev trykt i god tid, så de kunne uddeles ved aftenens arrangement og reklamere for kommende begivenheder. Flyerne kunne også afhentes i Club 222. Hertil kom, at en række nøglepersoner, som gik på skoler og gymnasier kom i Club 222 og afhentede løbesedler til uddeling. På den måde fik Beat Forum reklameret effektivt for deres kommende arrangementer.

Teater, musik og parisertoasts

Et arrangement i Beat Forum begyndte allerede kl. 14.00. De unge skulle være fyldt 14 år og være medlem af klubben for at komme ind. Et medlemskab kunne tegnes samtidig med, at billetten blev købt.

Mens beatarrangementerne blev afholdt på Egegård Skole, kom der i gennemsnit 1200 – 1500 deltagere pr. gang.

Eftermiddagen startede med en film eller et teaterstykke á et par timers varighed. Men teatertanken døde efter de første tre-fire forestillinger, for der var alt for meget uro i salen. Det var nemmere at vise en film, for her kunne lydstyrken justeres, hvis for mange sad og snakkede.

I aftenens løb var der to eller tre bands, som spillede i den store sal. De unge dansede ikke, som de havde gjort i Teen Club. I Beat Forum sad man på gulvet på fåreskindspelse, parka coats eller indiske tæpper, hørte musik og drak te eller spiste frugt. Det var et rigtigt 70’er bohememiljø med ”love, peace and understanding”, som herskede i Beat Forum. Et psykedelisk lysshow manglede heller ikke! Det fremkom ved hjælp af lysbilledapparater, hvor farver blev blandet med hinanden, så de kom op som psykedeliske figurer på væggene. Et klasseværelse var indrettet som tehus. Her kunne man drikke te og høre folkemusik. Et af de bands, som spillede i tehuset i 1970, var Røde Mor med Troels Trier.

Til arrangementerne blev der solgt sodavand og parisertoasts. Nede på Søborg Hovedgade lå Iwans Smørrebrød, der hvor der i dag ligger en Super Best. I 1971 begyndte Stefan Iwan sin produktion af parisertoasts. Året efter i 1972 besluttede han sig for at satse fuldt ud på de dybfrosne parisertoasts, og derfor fik hans cafeteria ny indehaver. Her købte Beat Forum deres toast. Der blev solgt rigtig mange parisertoasts til de unge. Ifølge Peter Nielsen har han stadig ”duften” i næseborene efter alle de toasts, som de lavede i klubben.

Iwans Smørrebrød lå på Søborg Hovedgade 112 og på hjørnet af Jonas Liesvej. Foto 1975.

Gnags, Gasolin og Hoola Bandoola

Blandt de mest populære bands, som spillede i Beat Forum, kan nævnes de danske bands Gnags og Gasolin. Et af de største udenlandske bands, som spillede her, var MC5. Et andet band, som startede deres Danmarks turné i Beat Forum i 1973 var Hoola Bandoola Band, som blev et meget kendt svensk/ nordisk band.

De første år var det normalt, at de forskellige bands selv opsatte og nedtog deres udstyr, men efter 1974 ændrede det sig, og efterhånden havde alle bands folk ansat til den slags udenoms "pjank". Bandet selv kom først lige inden, de skulle på scenen. De kom ind ad bagdøren, spillede deres to gange 45 minutter og forlod stedet igen. Et

På flyeren fra den 3. marts fremgår det at Hoola Bandoola band og Røde Mor skulle spille til det samme arrangement i Beat Forum.

Beat Forum PMS Kr 9

Høje Gladsaxe skolerne. lør d. 3. 3 KL 18-24
Høje Gladsaxe torv 4. bus 19-162.

Store sal.
Midnigh sun. Røde mor.
Hoola bandoola band.

Thehus.
Supermas baller.
(Spilletændene)
Ewald & Hardy.

Diskotek 222.
Passport.

Aktivitetssrum.
Pladebørs. m.m.

Ø og spiritus må IKKE medtages.

af de danske bands, som Peter Nielsen roste for ikke at pålægge sig denne attitude, var Gnags. De var meget åbne overfor publikum og stillede selv deres anlæg op sammen med roadierne. Og så levede Gnags sig helt ind i miljøet, når de var ude og spille. En aften Gnags spillede i Beat Forum, divederede de med rock 'n' roll en hel aften, selv om det slet ikke var deres musik, for de havde opdaget, at publikum i salen var vilde med den slags musik.

Beat Forum blev med tiden en af landets største rockklubber og fik megen succes. Men hvor man i starten var vældig eksperimenterende i valget af bands, blev publikum efterhånden mere krævende og forlangte at høre bestemte bands.

Disk-arrangementer

Beat Forum arrangerede også nogle disk-arrangementer. Her spillede bl.a. Walkers, Shu-bi-dua og Made in Denmark m.fl. Disk-arrangementerne blev afholdt om eftermiddagen inden de store koncerter om aften i salen. Shu-bi-dua var ikke begejstret for at blive regnet med til diskterne, for det var bedre at være blandt de progressive. Peter Nielsen husker et arrangement, hvor Shu-bi-dua havde spillet om eftermiddagen. Til dette arrangement bad de om lov til at blive og spille om aftenen uden at få noget for det. De ville bare gerne spille for et mere voksent publikum - ikke kun for et disk-publikum, som de havde gjort om eftermiddagen, men for et progressivt publikum.

TLF. 67 18 64 GIVER ALLE
OPLYSNINGER OM ARRANGEMENTET.
ARR.: CLUB ZZZ.

**BAGSVÆRD SØ
RØSTADION
SØN.D. 25 AUG.
KL 13 - 18
BUS 159. OG
BÅDFART
FRA LYNGBY**

GRATIS LUFT ARRANGEMENT MED BARBARELLA GULPEPERS ORGHARD.

TURF.

GRATIS ENTRE
MAD OG DRIKKE

Flyer for gratis luft arrangement ved Bagsværd sø på Rostadion søndag den 25. august.

Friluftskoncerter og optøjer

Beat Forum arrangerede tre eller fire gratis friluftskoncerter ved Bagsværd Sø om sommeren for vinterens overskud. Rostadion blev anvendt som tilskuerpladser, musikken spillede nede ved søen. Oppe over tribunerne havde man lavet barer, og her blev blandt andet de famøse parisertoasts solgt til dem, der ikke havde pakket cykelkurvene med forsyninger hjemmefra. Til et af arrangementerne spillede Fessors Big City Band jazz. En enkelt af sommerens koncerter var dog ikke gratis. Her var billetprisen 26 kr. Til denne koncert spillede både Gasolin, Røde Mors Rock Cirkus, Fessors Big City Band og Sammy Price.

Det var ikke altid lutter lagkage at være arrangør! Ved en af friluftskoncerterne blev det for meget for de omkringboende på Arveprins Knuds Vej. Støjen var absolut over den tilladte decibel, og politiet blev tilkaldt. Bandet, som spillede, syntes, det var enormt sjovt og begyndte at tage gas på politiet. Det var rimeligt nemt for et udefrakommende band at stå på scenen og opvise en stemning imod politiet, men Beat Forums ledelse var nødt til at gå ind og få skruet ned for både lydstyrke og overophedede tilskuere.

Syv wc'er, otte håndvaske og en masse ballade

Den 4. november 1972 var der igen lovlig meget gang i et Beat Forum arrangement. Denne gang var det ikke kun fugle og enkelte, sarte naboer, der blev generet. Det var rene bøllestreger! Ikke mindre end syv wc'er, otte håndvaske og en masse fliser var blevet kynisk tilintetgjort på Høje Gladsaxe Skolernes dame- og herretoiletter!

Høje Gladsaxe Skolerne. Her blev Beat Forums arrangementerne flyttet til for at gøre plads til endnu flere deltagere.

Reaktionen kunne læses i lokalaviserne. Først skrev skolenævnet til kommunalbestyrelsen med ønske om, at Beat Forum ikke længere måtte låne skolens festsal. I Gladsaxe Bladet kunne man den 28. december 1972 læse en artikel med overskriften "Protest mod Beat Forum". Her beklagede skolenævnet ved John F. Kennedy Skolen (den ene af Høje Gladsaxe Skolerne) sig over, at Beat Forum overhovedet havde haft lov til at låne skolen. Skolenævnet frarådede, at lokalerne i fremtiden blev stillet til rådighed for arrangementer af denne karakter.

I en anden artikel i Gladsaxe Bladet fra den 25. januar 1973 med overskriften "Snakke-sandkassen" blev kommunalbestyrelsen beskyldt for at føre en "sandkasse snak" om Beat Forums anvendelse af Høje Gladsaxe Skolernes lokaler. Ifølge journalist Jørgen Rye var diskussionen en gammel sag, "som man i stedet for at tage til hurtig afstemning, endevendte og drejede, uden at der kom noget nyt frem fra de tidligere møder, hvor man så sandelig også havde ofret megen tid på at fremsætte synspunkter og meninger". Rye fortsætter: "Vi tænker her i første omgang på sagen om Beat Forums brug af skolerne i Høje Gladsaxe. Beat Forum har sin modstander og endnu flere tilhængere". Journalisten mente, at Beat Forum blev gjort til politisk debat i kommunalbestyrelsen pga., at man nærmede sig kommunalvalget og udpegning af kandidater.

Minirockerne og Beat Forum

Tiden på Egegård Skole blev Beat Forums roligste periode. Da man i 1972 flyttede beatarrangementerne til Høje Gladsaxe Skolerne overtog Beat Forum Teen Clubs damokles sværd i form af læderjakker/minirockerne. Minirockernes lokaler lå nemlig tilpas tæt på, og de begyndte nu at dukke op til beaftenerne og lave ballade.

Først forsøgte klubben at få et samarbejde med politiet, hvor politiet skulle se forbi ved arrangementerne af præventive grunde. Men det havde politiet ikke ressourcer til, så samarbejdet kom til at indskrænke sig til, at politiet kørte forbi og noterede ulovligt parkerede biler. Og det var jo ikke lige meningen.

I stedet forsøgte Beat Forum at integrere

minirockerne i klubben. Det foregik ved, at Beat Forum betalte to rockerledere 40 – 50 kr. per beaftent, for at de hver især holdt orden på deres egne tropper. Et andet præventivt tiltag gik på at lukke minirockerne fra Road Runner gratis ind for at undgå, at de bankede publikum! I virkeligheden ville rockerne gerne høre musikken, men det var et nederlag for dem at skulle betale for at høre "langhåret" musik. Det var derfor, Beat Forum valgte så utraditionelle løsninger.

En væsentlig grund til at Beat Forum og andre musiksteder fik problemer med rockerne, skyldtes den konflikt, som på det tidspunkt verserede mellem rockere og flippere. Mange rockere havde en bror eller fætter, som var blevet narkoman af at ryge hash. Rockerne opfattede det derfor som deres kald at tage fat i alle, som røg hash. De skulle have bank eller aflevere deres hash. Det ironiske er, at rockerne i vore dage har en stor andel i salget af stoffer.

Exit Beat Forum

Den 27. september 1973 blev Beat Forum igen omtalt i Gladsaxe Bladet. Denne gang lød overskriften "Farvel til Beat Forum. Har haft et underskud på arrangementerne på 27.000 kr., og et flertal i kommunalbestyrelsen bevilligede 7.000 kr. ekstra, men resten af sæsonen må Beat Forum klare sig selv". Ifølge artiklen havde Beat Forum overskredet den garanti på 20.000 kr., som kommunen havde stillet til dækning af arrangementer med 7.000 kr.

Det ville ledelsen af Beat Forum ikke have hængende på sig, og det lykkedes formanden at tage fusen på borgmester Erhard Jacobsen ved et følgende møde i kommu-

Flyer for et arrangement
afholdt i Klubben Selma den
26. september.

PROGRAM
FOR KLUB SELMA.
KLUB FOR RYTMISK MUSIK · HVER
ANDEN FREDAG KL 20 - 24 · PÅ
SEMINARIET SELMA LAGERLØFS AL-
LE 14-18 SØBORG.

FRE 26. DAG SEP.	BUKI YAMAZ.
FRE 10. DAG OKT	BIFROST.
FRE 24. DAG OKT	BUFFALO.
FRE 7. DAG NOV	PETER THORUP MED VENNER
FRE 21. DAG NOV	TEQUILA.
FRE 5. DAG DEC	LEONARD P. JAZZ KAPEL
FRE 19. DAG DEC	SIDE SHOW.

ENTRE PR. GANG KR 10,- MEDLEMS-
KORT 1 KR. ØL 4 KR. VAND 2 KR.
SAMT MULIGHED FOR MAD.

DA DETTE ER ET FLERE MDR. PRO-
GRAM KAN DER KOMME ÆNDRINGER

HILSEN SELMA

nalbestyrelsen. I Gladsaxe Bladet den 11. oktober 1973 kunne man læse overskriften "Beat Forum vil betale 7164 kr., tilbage til Gladsaxe Kommune". Ifølge artiklen mødte formanden for Beat Forum, Peter Nielsen, op i spørgetimen for at overrække borgmesteren en check på 2.164, som første afdrag på det overtræk på 7.164 kr., som Beat Forum havde foretaget ud over den kommunale garanti. Peter Nielsen gjorde det klart, at Beat Forum ville bestræbe sig på

at tilbagebetale de øvrige 5.000 kr. i løbet af vinteren. Endvidere var Beat Forum meget kede af, at de ikke kunne lægge et holdbart budget, men der var sket forskellige fejl under planlægningen. Samtidig takkede Peter Nielsen kommunalbestyrelsen for den venlighed, den havde vist Beat Forum ved at yde et tilskud til foreningen.

Pengene blev tilbagebetalt som aftalt, men problemerne med minirockerne voksede, og i slutningen af sæsonen 73 over-

Ivan Mortensen på dansegulvet ved en militærnægterfest.

vejede man seriøst at stoppe foreningen. Enden blev dog, at Beat Forum fortsatte i 1974, men så var det også slut.

I 1975 begyndte Peter Nielsen og andre engagerede fra det nu hedengangne Beat Forum at afholde mindre arrangementer. Peter var bl.a. med til at starte stedet Selma, som lå nede på pædagogseminariet på Selma Lagerlöfs Allé. Her blev der afholdt hyggelige arrangementer, hvor der kom en 200 – 300 mennesker i alderen 18 – 30 år, og her fik man ingen besøg af rockerne.

Det alternative beatmiljø

Allerede i 1960'erne opstod der en subkultur inden for musiklivet. Altså sideløbende med Teen Club. Klubber som Star Club,

Templet (ved Buddinge Station), Gumba Ya Ya og Club 69 (ved Søborg Torv) blev dannet, ligesom der blev afholdt enkelte koncerter på Mørkhøj Skole. Her var den nye beatmusik i fokus. Beatmusikken var en udløber af pop- og rockmusikken. The Beatles, Rolling Stones og Bob Dylan var blandt de mange, der udviklede hele eller dele af deres musik påvirket af et trip.

Ivan Mortensen var en af dem, der begyndte at komme i de nye musikklubber, beatmusikken og den efterhånden deraf opstående subkultur tiltrak ham. I 1964 debuterede han som hashbruger. Ikke røget, med spist. Opløst i smeltet marcipan, fordi sukkeret fik hashen til hurtigere at gå i blodet. Derefter gik det slag i slag med afprøvningen af diverse bevidsthedsudvidende stoffer som LSD, svampe og kokain.

En forfatter ved navn Jørgen Lumbye har skrevet en bog om "Brug og misbrug" og tilegnet den "menneskehedens modige og uforfærdede psykonauter, der vovede at gå hinsides deres egen frygt og udforske psykens og kroppens ærefrygtindgydende indre rum".

En af Ivans venner købte det gamle Citroën værksted på Vilhelm Bergsøes Allé 6, og det blev snart samlingsstedet for Gladsaxes lokale "psykonauter". Her blev solgt hash, og folk kunne komme og høre beatmusik i et rum, hvor man lå på lammeskindspelse på gulvet, røg vandpiber og hash. Psykedelisk lys oplyste væggene i skiftende figurer, og musikken hamrede ud af et utal af højttalere. Rummet var opfindsomt beklædt med tusindvis af tomme æggebakker, som virkede lydisolerende, så der kom aldrig klager fra omkringboende, og politiet kom aldrig på visit.

Ivan og hans venner kom naturligvis også i Beat Forum og hørte musik. Også her blev lammeskindspelsene bredt ud og hash indtaget. Det skulle dog foregå langt mere diskret end i hulen på Vilhelm Bergsøes Alle, for i Beat Forum var der forbud mod både hash og alkohol.

Musikken i Beat Forum var et stort trækplaster for "psykonauterne", og gennemsnitsalderen var da også højere end blandt deltagerne i Teen Clubs baller, men der kom børn ned til 14 år, og der blev røget hash og taget andre bevidsthedsudvidende stoffer i det skjulte til arrangementerne.

Musikerne både i Teen Club og Beat Forum havde ikke altid samme stjernestatus,

som i dag. En stor del var født og opvokset i Gladsaxe. En, der hed Palle, indspillede en plade i Vadgård Ungdomsklub, som var et Rolling Stone plagiat. Arne Schrøder, som var rytmeguitarist i Sir Henry, boede privat på Christianehøj, ligesom Jazz Kaj. Ole fra The Clifters sås ofte på Kiplings Allé, hvor han kom sammen med Kate. Thomas Koppel boede med sin første kone, Maria, på Marienborg Allé. Anisette, hans kone nummer to, kom fra Buddinge.

På Vilhelm Bergsøes Allé kom de lidt ældre "psykonauter". Her kom murere, malere, skolelærere, medicinstuderende, gymnasiaster og mange andre. "Bibelen" for "psykonauterne" var Den tibetanske dø-

Her ses Citroën værkstedet på Vilhelm Bergsøes Alle. Billedet er fra 1989 og altså taget længe efter at stedet blev brugt som alternativt musiksted. Foto findes på cd om det alternative musikmiljø!

Billedet er taget af den 15 årige Jørgen Olsen fra The Kids, da han optrådte i Teen Club.

debog. Men også anden litteratur blev læst og drøftet her, hvor intellektet blev løftet til nogle ukendte niveauer. Ivan og de andre læste Hesse, Huxley, Laine, Dostojevski, Orwell og Freud. En skolelærer, som kom meget på Vilhelm Bergsøes Alle, og som var Ivans gode ven, forudså under et trip, hvordan den fremtidige kommunikation ville komme til at foregå. Han forudså også, hvordan det traditionelle klasseskel ville gå i opløsning på grund af de nye kommunikationsmønstre, hvilket også gik i opfyldelse. Skolelæreren skiftede fag til computerbranchen, men var i øvrigt selv meget skræmt af de forudsigelser, han kom med. Mange af ”psykonauterne” endte som egentlige stof-

misbrugere og er i dag døde af overdoser, men resten stoppede gradvist deres eksperimenter og fik uddannelse og arbejde. Ivan Mortensen stoppede sine eksperimenter, da han blev optaget på universitetet og blev aktiv i politik, hvor han blev valgt for SF i Gladsaxe.

Gladsaxe skriver historie

Rockens historie i Gladsaxe Kommune er noget ganske specielt både hvad angår lokalhistorien og danmarkshistorien. På det lokalhistoriske område er beskrivelsen af De unges Gladsaxe, Gladsaxe Teen Club og Gladsaxe Beat Forum et stykke Gladsaxe historie, som den dag i dag står frisk i

erindring for to årtiers unge borgere. Klubbernes drivkræfter: Jens Thind-Andersen, Lars Abel, Kim Utke og Peter Nielsen møder stadig her 35 – 50 år efter mange borgere, som kontakter dem, med ordene ”kan du huske den gang i ”De unges Gladsaxe”, ”Teen Club” eller ”Beat Forum” ”.

I forhold til danmarkshistorien kan Gladsaxe Kommune bryste sig af at have haft to af landets største musikklubber inden for rockmusikken. Teen Club Gladsaxe var i 1967 landets største og eneste musikklub af sin slags, og blev efterfølgende forbillede for andre musikklubber i landet. I 1970’erne var det Beat Forum, der kunne være stolt over at være en af landets største musikklubber. Og både Teen Club og Beat Forum fik betydning for mange bands, som startede deres karrierer med at spille i klubberne for siden at blive Danmarks kendte ja selv verdenskendte. Et eksempel er Brødrene Olsen, som vandt dansk Melodi Grand Prix 1999 med hittet ”Smuk som et stjernesked”, for herefter at vinde det internationale Melodi Grand Prix for Danmark.

Hvorfor lykkedes det i Gladsaxe?

En forklaring er, at man for det første havde en gruppe unge mennesker, som var villige til at bruge det meste af deres fritid på at arrangere rockarrangementer for andre unge, uden selv at profitere på det. For de unge arrangører var arbejdet en livsstil, og overskuddet gik til ungdomsarbejde i kommunen.

For det andet skyldtes succes, at man fra begyndelsen havde kommunalbestyrelsens accept. Kommunen udlånte skolernes lokaler, og desuden fik man i samarbejde

med ungdomsudvalget lavet et fælleskoncept for Gladsaxe Teen Club.

Og så havde Gladsaxe Kommune jo Erhard! Ingen tvivl om at den progressive borgmester holdt hånden over Teen Club og Beat Forum. Ikke bare lokalt, men også i sit landsdækkende arbejde som medlem af Folketinget. Et eksempel stammer fra 1967, hvor Musikrådet anbefalede, at udenlandske popmusikeres muligheder for at spille i Danmark skulle begrænses. I den forbindelse stillede Erhard Jacobsen straks spørgsmål til justitsminister K. Axel Nielsen i Folketingssalen, om denne agtede at følge Musikrådets indstilling. For – som Erhard Jacobsen anførte – ”Store foreninger som Gladsaxe Teen Club kan ikke undgå at blive berørt af forbudet, der har skabt stor misfornøjelse blandt ungdommen”.

En fjerde forklaring på succesen kan skyldes kommunens placering i forhold til København. På den københavnske musikscene havde man ikke lignende steder for unge i alderen 14-18 år. Derfor valfartede unge mennesker fra det meste af København til arrangementerne i Teen Club og Beat Forum. Det kan være forklaringen på, at man i Teen Club og Beat Forum havde i gennemsnit 1000 gæster til hvert arrangement, og at man hørte til blandt landets største musikklubber.

Tak

Denne artikel var aldrig blevet til uden hjælp fra Kim Utke, byrådsmedlemmerne Peter Nielsen og Lars Abel samt ungdomsskoleleder og de tidligere byrådsmedlemmer Jens Thind-Andersen og Ivan Mortensen.

Kilder og Litteratur

- Rytmisk Musikkonservatorium: Projekt Danmarks Rockhistorie. Indsamling og registrering af dansk rockhistorie. 2001
- Interview om "De unges Gladsaxe" med Jens Thind-Andersen. 2005
- Folkebladet Bagsværd 1960
- Folkebladet for Buddinge, Mørkhøj og Søborg 1960
- Ungdomsudvalgets forhandlingsprotokol for 1964
- Kim Utke: Erindringer om Gladsaxe Teen Club. Vi ses i Teen Club'en – landets største popclub. 2005
- Interview om "Gladsaxe Teen Club" med Lars Abel og Kim Utke, 2005
- Søndags-aktuelt 1967
- B.T. 1967
- Berlingske Tidende 1968
- Bagsværd og Omegns Folkeblad 1968
- Gladsaxe Folkeblad 1968
- Teen Club Nyt bladene
- Teen Clubs korrespondance
- Bagsværd og Omegns Folkeblad 1969-1970
- Gladsaxe Folkeblad 1969-1970
- Ungdomsudvalgets forhandlingsprotokoller for 1969 - 1978
- Lasse Ellegaard. Dansk Rockmusik 3. Dansk Rockmusik fra 1974 – eller der omkring. Artikel "Man vokser fra sit publikum – eller omvendt" side 28 – 33.
- Interview om "Gladsaxe Beat Forum" med Peter Nielsen, 2005
- Beat Forums Planlægningsbog
- Foreningen for musik og lys' reklamebog
- Løsesedler fra Beat Forum.
- Gladsaxe bladet 1972 - 1973
- <http://www.olsen-brothers.dk/historien.htm>
- Interview om beatmusik og –livsstil i 70'erne med Ivan Mortensen
- Erindringsmail fra Annie og Jerry Ritz
- Erindringsmail fra Bella og Frank Asmussen

Med ungdommen til bal – rock og pop i Gladsaxe

© Gladsaxe Kommune, Byarkivet

Tekst: Charlotte Voss og Eva Molin

Forsidefoto copy-right: Berlingske Tidende, 1967

Grafisk tilrettelæggelse: Grafia Design

Oplag: 700

Tryk: Grafia

Gladsaxe Kommune
Gladsaxe Byarkivs lokalhistoriske afdeling
Hovedbiblioteket
Søborg Hovedgade 220, etage 3
2860 Søborg

gladsaxe.dk
E-mail: csfermo@gladsaxe.dk
Telefon: 39 57 61 01